

Tipuri de resurse

Resursele întreprinderii se concretizează în potențialul material, financiar, uman și informațional de care aceasta dispune la un anumit moment și sunt reprezentate de :

• **Resurse materiale:** reprezintă componentele fizice ale capitalului unei întreprinderi, care cuprind la rândul lor clădirile, utilajele și echipamentele de producție, materiile prime și materialele și resursele energetice.

• **Resursele financiare:** înglobează potențialul întreprinderii sub forma mijloacelor bănești.

• **Resursele umane:** reprezintă salariații întreprinderii, resursele active, creatoare ale unei întreprinderi.

• **Resursele informaționale:** constituie o veritabilă unealtă a managerilor prin care aceștia profită de oportunitățile apărute pe piață sau evită situații care ar putea periclita afacerea.

Resursele materiale

Materiile prime reprezintă bunurile asupra cărora se acționează în cadrul proceselor de producție, cu ajutorul tehnicii și tehnologiei mânduite de către om, în vederea obținerii produselor/serviciilor necesare societății.

Ele pot fi :

- materii prime de bază : care se regăsesc după procesul prelucrării în produsul finit

- materii prime auxiliare : care ajută producția și se degradează în timpul acesteia, practic neregăsindu-se în corpul material al produsului finit.

Întreprinderile trebuie să fie preocupate, în mod constant, de asigurarea :

- aprovizionării ritmice cu materii prime și materiale;

- consumului rațional al materiilor prime și materialelor în procesul de producție.

Resursele financiare

Finanțarea activității unei întreprinderi reprezintă totalitatea mecanismelor, tehnicilor și a instrumentelor prin care sunt procurate mijloacele bănești necesare pentru realizarea și dezvoltarea activităților unei întreprinderi. În general, finanțarea îmbracă două forme distincte

• surse proprii - autofinanțare prin utilizarea capitalului propriu, reinvestirea profitului, amortizarea capitalului fix, vânzarea de active fixe;

• surse atrase - împrumuturi contractate din anumite surse, majorarea capitalului social prin suplimentarea acestuia sau prin emiterea de acțiuni (valabil în cazul SA sau SCA) sau cooptarea a unor asociați cu noi părți sociale (modalitate valabilă pentru SRL).

În ceea ce privește cea de-a doua categorie de surse, și acestea se regăsesc în practică sub mai multe forme:

A. Finanțarea pe termen scurt (aproximativ 1 an) este, de regulă, posibilă prin: credite bancare care se acordă pentru activități curente, achiziții de materiale credite de la furnizori (creditul comercial)

B. Finanțarea pe termen mediu (5-7 ani) și lung (peste 7 ani) poate fi accesată prin intermediul creditelor bancare, fiind destinate investițiilor sau achiziționării de active.

• leasingul, metoda de finanțare pe termen mediu și lung, reprezintă o formă de închiriere realizată de societăți financiare de leasing sau producători ai unor bunuri de

producție către întreprinderi care. nu dispun de fonduri proprii sau nu doresc să recurgă la credite bancare pentru achiziționarea acestora. În vederea utilizării bunului, întreprinderea va plăti societății de leasing sau producătorului costul sub formă de rate eșalonate pe perioada de valabilitate a contractului de leasing.

La sfârșitul perioadei de închiriere, întreprinderea poate alege una dintre următoarele opțiuni: să prelungească contractul, să-l cedeze sau să achiziționeze bunul la valoare lui reziduală. Contractarea directă între producătorul și utilizatorul bunului poartă numele de leasing direct, în timp ce leasingul prin intermediul unei societăți financiare specializate se numește leasing indirect

Există și posibilitatea de lease-back, prin care proprietarul, aflat în nevoie urgentă de fonduri bănești, își vinde produsul unei societăți de leasing care apoi îl închiriază;

Resursele umane sunt formate din persoanele cu care societatea are relații contractuale, ele constituind forța de muncă a întreprinderii.

Munca este factorul activ și determinant al producției, deoarece ea presupune un anumit efort, fizic sau intelectual, iar fără existența acestora ceilalți factori de producție nu ar putea fi combinați, rămânând ca "resurse inerte", ca potențial suport al unor procese economice viitoare.

Asupra resurselor umane întreprinderea acționează în direcțiile următoare:

- determinării necesarului de salariați;
- recrutarea, selecția și angajarea lucrătorilor pe posturile de muncă;
- calificarea și perfecționarea profesională a salariaților;
- stabilirea principiilor de motivare a forței de muncă;
- evaluarea și promovarea angajaților;

Resursele informaționale - cuprind informațiile și know-how-ul pe care le posedă întreprinderea și se referă la:

informații tehnice despre brevete, proiecte, licențe;

informații economice despre piața, sistemul fiscal, contracte sau convenții;

informații juridice despre legi, hotărâri, ordonanțe, decizii ș.a.

informații legate de domeniul managerial despre structura organizatorică, sistemul informațional, regulamente etc.

